

behandlingsforløb. Skønnes det formålstjenligt, kan prøvetiden og tilsynstiden fastsættes til en længere periode, dog maksimalt to år. Herom og om forholdet mellem tilsynstid og prøvetid henvises nærmere til det i kapitel 6, afsnit 6.1.5., anførte.

Det vil også være muligt at afsige kombinationsdom, jfr. straffelovens § 58, hvor den betingede frihedsstraf kombineres med en ubetinget bødestraf. Ved pådømmelse af flere uligeartede lovovertrædelser, f.eks. hvor spirituskørsel pådømmes sammen med omfattende berigelseskriminalitet, kan spørgsmålet om kombination af en kort ubetinget frihedsstraf med den begåede dom på vilkår af bl.a. behandling opstå. Sådan dom bør dog absolut have undtagelsesens karakter.

7.3. Afgørelser om overførsel i medfør af straffelovens § 49, stk. 2.

Ved overførsel til institution under strafafsoning i medfør af straffelovens § 49, stk. 2, vil det være naturligt, at den afgørelse, der træffes af Kriminalforsorgen, indeholder den samme beskrivelse af behandlingsforløbet som en betinget dom, dvs. en henvisning til den handlingsplan, der er lagt for forløbet med angivelse af den længstetid, hvor den pågældende skal tage ophold i behandlingsinstitution. Herom og om fastsættelse af øvrige vilkår for overførslen henvises nærmere til det i kapitel 6, afsnit 6.2., anførte.

7.4. Samtykke

Det har været overvejet, om det bør være en betingelse for idømmelse af betinget dom eller overførsel til institution i medfør af straffelovens § 49, stk. 2, at den kriminelle stofmisbruger samtykker i foranstaltningen, og at samtykket fremgår af afgørelsen.

Der er ikke i dansk ret i almindelighed – hverken i loven eller i praksis – opstillet krav eller kriterier, der vedrører den tiltaltes holdning til de i betragtning kommende sanktionsvalg. I reglerne om betingede domme, herunder også om samfundstjeneste, stilles således heller ingen krav om samtykke til en eventuel betinget dom eller dennes vilkår.

Alene med hensyn til prøveløsladelse gælder efter straffelovens § 38, stk. 5, et

krav om, at den dømte skal være indforstået med eventuelle tillægsvilkår for prøveløsladelsen. Dette indebærer imidlertid ingen fravigelse fra det anførte om samtykkets betydning for sanktionsvalget. Fastsættelse af vilkår for prøveløsladelse er således ikke udtryk for idømmelse af en sanktion svarende til en betinget dom, men derimod en administrativ foranstaltning som led i fuldbyrdelsen af den i forvejen idømte sanktion. Hvad angår selve spørgsmålet om, hvorvidt prøveløsladelse skal ske eller ej, er den dømtes modstand i øvrigt ikke eneafgørende, men tages i betragtning som et moment, der kan tale for at anse prøveløsladelsen som utilrådelig.

Som nævnt i kapitel 4, skal der i alle tilfælde foretages en vurdering af den kriminelle stofmisbrugers egnethed og motivation til at indgå i forsøgsordningen. Det vil i den forbindelse selvsagt være en afgørende praktisk forudsætning for idømmelse af en betinget dom eller beslutning om overførsel efter § 49, stk. 2, at det i den forudgående personundersøgelse, i retten eller overfor Kriminalforsorgen klart er oplyst, at den pågældende er indforstået hermed.

Hensynet til at få afklaret den berørte persons indstilling og villighed til at indgå i behandlingsforløbet må antages at være tilstrækkeligt tilgodeset ved kriteriet om egnethed. På denne baggrund og af principielle grunde foreslås det derfor ikke fastsat som en betingelse for betinget dom til behandling eller overførsel efter § 49, stk. 2, at den pågældende samtykker heri.

8. Tilsyn og sanktionspraksis

8.1. Overtrædelse af tillægsvilkår

8.1.1. Vilkår i betingede domme

Om overtrædelser af tillægsvilkår i betingede domme findes der, som nævnt i kapitel 6, afsnit 6.1.1., bestemmelser i straffelovens § 60, stk. 1. Til sådanne overtrædelser henregnes også tilsidesættelse af de forskrifter, som tilsynsmyndigheden meddeler den dømte, forudsat at de pågældende forskrifter er nødvendige til gennemførelse af tilsynet og de yderligere vilkår, som måtte være fastsat, jfr. straffelovens § 59, stk. 1.